

اگر از طریق موسیقی محتوایی مدّ نظر قرار بگیرد، تأثیر آن محتوا را شدت می‌دهد

شماره پرسش: ۱۴۹۵۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۴/۱۱/۲۷ ۰۵:۲۲:۲۱

متن پرسش

عرض سلام و ادب و درود خدمت شما استاد فرهیخته و گرامی و سایر دست اندرکاران و مسببین انتشار سخنان حق، به حق مداران. ان شاء الله که خداوند منان به شما بزرگواران توفیق روز افزون عنایت فرماید. سوالی دارم که مدت‌هاست ذهن بنده را مشغول کرده و آن اینست که موسیقی چه تاثیری در روح و نفس و قلب انسان دارد؟ آیا هر نوعی از آن را که در نظر بگیریم اثر سوء دارد؟ پس اگر اینگونه است چطور در دوران تمدن شکوهمند اسلامی بزرگوارانی نظیر حکیم فارابی و شیخ الرئیس و ... درباره ی برخی سازها کتاب دارند؟ با توجه به حدیث شریف حسنات الابرار سیئات المقربین به طور کلی گوش دادن به موسیقی و آواز غیر غنایی و حلال چه حکمی از جهت عرفانی دارد؟ با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- موسیقی اگر در راستای جهتی مقدس نباشد، عمل لغوی است ولی اگر از طریق موسیقی محتوایی مدّ نظر قرار بگیرد، تأثیر آن محتوا را شدت می‌دهد، به اصطلاح می‌گویند «موسیقی آن‌چنان را آن‌چنان‌تر می‌کند» ۲- جریان فارابی چیز دیگری است. او توانسته با ارتعاشاتی که ایجاد می‌کند همان چیزی را در نفس و روان انسان پدید آورد که پدیده‌های مادی به نحوی آن را پدید می‌آورد. شنیده‌ام اخیراً موسیقی‌هایی ایجاد شده است که عیناً کار مواد مخدّر را انجام می‌دهند. یعنی ارتعاشات، در سلسله‌ی اعصاب همان نقشی را ایفاء می‌کنند که مواد مخدّر انجام می‌داد. ظاهراً برادر علامه طباطبایی نیز به آن‌چه فارابی دست یافته بود، دست یافته بودند و آثاری را در این مورد مکتوب کرده‌اند، ولی چون نگران سوء استفاده از آن بودند، آن‌ها را دفن نمودند. موفق باشید